

20 år etter terrorangrepet
på Park hotell i Netanya

Av Elin Elkouby

250 gjester, pyntet og i feststemning, satt rundt bordene i spisesalen på Park hotell og feiret jødisk påske. Dette er den høytiden som er den viktigste familie-sammenkomsten i året. De var midt i feiringen da en terrorist, forkledd som en kvinne med koffert, vandret inn og detonerte bomben. Brått var festen forvandlet til et ødeleggende kaos som krevde 30 menneskeliv og som etterlot seg 140 sårede. For de som overlevde tok livet en ny vending.

Sheri ble livstruende såret da en splint trengte seg inn ved det høyre øyet og videre inn i hjernen. Den resulterte i lammelse av den høyre siden av kroppen og hun kunne verken gå, spise eller snakke. Hun var den, blant de overlevende, som var hardest skadet og ingen trodde at hun ville komme til å klare seg. Etter å ha vært bevisstløs i tre uker våknet hun opp til en ny virkelighet med alvorlig funksjonshemmelse og melding om at faren hennes hadde blitt drept i terrorangrepet. Midt i sorgen over tapet av faren måtte hun begynne å lære seg å gå, spise og å snakke på nytt.

Etter en langvarig og krevende rehabiliterings-prosess bestemte hun seg for å bli mor. Hun ønsket ikke å leve livet for seg selv og fødte to gutter. Da guttene skulle omskjæres på den åttende dagen, valgte hun Park hotell som ramme for begivenheten. *«Jeg ønsket å demonstrere at terroristen ikke hadde lykkes i å avslutte mitt liv. Jeg ser meg ikke tilbake og*

fantaserer ikke om hvordan livet kunne ha vært dersom det ikke hadde skjedd, men retter blikket framover og forholder meg til det som er av realiteter.»

Ved siden av henne rundt bordet hadde hennes sju år gamle kusine, Hila, sittet. Hun ble også truffet av en splint, men den ble først oppdaget seinere på sykehuset. Hila var bevisst og sansene sørget for å brenne minnet inn i hukommelsen for alltid.. synet, lukta, lydene, følelsen. På den ene siden hadde hun Sheri, og på den andre siden lå lillebroren, Elad, i koma. Folk var opptatte med å hjelpe de som så skadet ut, men henne var det ingen som tok seg av. I ettertid var hun misunnelig på broren som hadde blitt spart for minnene og hun forsto hvordan tilfældigheter kan få store konsekvenser for livets fortsettelse.

Nylig fikk hun se opptak fra sykehuset som ble gjort for en nyhetssending. Hun hadde ikke sett dette tidligere. Reporteren sier: *«På et rom i Hillel Yaffe sykehuset ligger en mor og hennes to barn, Elad og Hila. Sammen med dem på rommet er bestemor, Rakel. Bestefar, Gabi ligger på rommet ved siden av.»* Plutselig kommer et bilde av henne opp på skjermen; Hun sitter på gulvet sammen med lillebroren og snur på hodet for å se på fotografen.

Da Hila ser bildet uttrykker hun; *«Jeg er veldig glad i den lille jenta der og skulle gjerne ha tatt henne opp og holdt henne inntil meg. Jeg ville fortalt henne at hun ikke er alene og at hun ikke behøver å være sterk på vegne av andre. Jeg synes synd på henne, for livet hennes ble aldri det samme etter dette. Hun fikk aldri bli den hun ønsket å være.»*

Raziel var ni år gammel og ble skadet av splinter. Nylig tok han turen tilbake til Park hotell. Det var første gang etter den skjebnesvangre påskekvelden for tjue år siden.

«Jeg forestiller meg at terroristen kom og gikk opp de samme trappene som jeg hadde gått og satt foten ned på omtrent samme sted. Jeg hadde kommet for å glede meg i fellesskap med andre, men han kom for å drepe. Hendelsen har forsterket ønsket om å leve. Jeg er bevisst på å få mest mulig ut av hver dag og fjerner aldri «foten fra gasspedalen». Jeg har familie og lever intenst, vil klatre opp på den høyeste fjelltoppen i Afrika og være elitesoldat i det militæret. Etter hver påskefeiring føler jeg at jeg overlever på nytt. Jeg er bevisst på at jeg lever og betrakter familien, de som er nær meg i livet, kona mi og vennene. Dette gir følelsen av å ha seiret over tragedien»

Nadav var en ungdom som jobbet frivillig for «Røde Davidsstjerne» (tilsvarende Røde Kors) Han var med i en av ambulansene som ankom åstedet etter eksplosjonen. Hendelsen har fått betydning for hvordan jeg betrakter livet.

Den har blitt en del av det «puslespillet» som jeg er satt sammen av. Den var avgjørende for at jeg valgte å fortsette med en utdanning som gjør at jeg kan fortsette å redde liv.

Selvmords-terroristen ble sprengt sammen med de andre ofrene, men flere terrorister ble arrestert i etterkant og soner lange dommer i fengsel. Det er alltid mange som er med i både planlegging og gjennomføring og Israel jobber hardt for å få kloa i dem. Det er de som finansierer, som rekrutterer selvmordsbombere, som lager bomben og som får den transportert til terroristen og de som har planlagt alt i minste detalj og som sitter og «trekker i trådene»

Terrorbombingen på Park hotell utgjorde toppen av terrorvirksomheten under den 2. intifadaen. I mars måned 2002 døde mer enn 135 israelere i terrorangrep. De fleste var sivile.

Park hotell er nå solgt til nye eiere og gjennomgår total renovering for å gjøres om til både beboelsesleiligheter og utleierom, men for dem som var til stede under den jødiske påsken i 2002 så vil bygningen for alltid vekke minnene om kvelden da livet fikk en ny vending.